

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70.

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud Trgovački sud Zagreb

Poslovni broj spisa St-1035/2025

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSIJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 2

13-06-2025

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

NINO PERASIĆ

OIB 77003821607

Adresa / sjedište

Put Mutnika 17, 21400 Mirca

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Brodograđevna industrija Split d.d.

OIB 18556905592

Adresa / sjedište

Ulica Velimira Škorpika 11., Zagreb

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

presuda OS u Splitu Pr-332/2019 od 19.11.2024., žalbi stranaka: ŽS u Sisku GŽ R-10/2025.

Iznos dospjele tražbine 21.293,75 uvećano za kamate (euro)

Glavnica razlika rente od 01.01.2016.. do 01.06.2025. i trošak (euro)

Kamate zak.zat.kamate sukladno presudi (euro)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
po 404,91 eura mjesečno i zak.kam. od 20. u mjesecu do isplate (euro)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA ☒ NE ☒ za iznos _____ (euro)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (euro)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje

ODRIČEM ☒ NE ODRIČEM ☐

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

Mjesto i datum

Split, 11.06.2025.

Potpis vjerovnika

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) **ECIJU KULJIŠ-BAJIĆ (OIB: 14645320041) i MERI BLASLOV PAVASOVIĆ (OIB: 76600431482)**, odvjetnice u Zajedničkom odvjetničkom uredu, iz Splita, Ćiril Metodova 38, tel: 396-099, 396-131, da me (nas) zastupaju u građanskom, parničnom, vanparničnom, izvršnom, zemljišnoknjižnom i kaznenom postupku, u postupku pred trgovačkim sudom, u postupku pred tijelima državne uprave, koji se vodi kod:

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

radi:

PRIMANE TUŽBE

pod poslovnim brojem:

Ovlašćujem(o) ih da me (nas) zastupaju u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih tijela, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa poduzimaju sve pravne radnje i upotrijebe sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnose tužbe i ostale podneske, da sklapaju nagodbe, da daju nasljedničke izjave, te da primaju novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaju potvrde.

Pristajem(o) da ih zamjenjuje:

U Splitu, 19. svibnja 2025.

NINO PERASIĆ
Mirca, Put Putnika 17.
OIB: 77003821607

19.11.2024
8-15

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLIT
Gundulićeva 27, Split

Pr-332/2019-61

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Općinski sud u Splitu, po sutkinji ovog suda mr. sc. Ivani Erceg Ćurić, u pravnoj stvari tužitelja Nina Perasića iz Mirca, Put Mutnika 17, OIB:77003821607, zastupanog po punomoćnicima Eciji Kuljiš-Bajić i Meri Blaslov-Pavasović, odvjetnicama u Splitu, protiv tuženika Brodograđevne industrije Split d.d., Split, Put Supavla 1, OIB: 18556905592, zastupanog po punomoćnici Smiljenki Buljan, odvjetnici u Splitu, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, radi isplate i povećanja rente, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 12. rujna 2024. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Matee Bogdanović, odvjetničke vježbenice i punomoćnika tuženika Smiljenke Buljan, odvjetnice u Splitu, objavljene dana 19. studenog 2024.,

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„Dužan je tuženik Brodograđevna industrija Split, dioničko društvo, OIB: 18556905592, iz Splita, Put Supavla 21, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju Ninu Perasiću, OIB: 77003821607, Mirca, Put Mutnika 17, dospjelu razliku mjesečnih obroka rente, za razdoblje počevši od 01. siječnja 2016. pa do 01. lipnja 2019, i to: - za siječanj 2016. neto iznos od 36,67 EUR - za veljaču 2016. neto iznos od 173,14 EUR - za ožujak 2016. neto iznos od 62,00 EUR - za travanj 2016. neto iznos od 70,32 EUR - za svibanj 2016. neto iznos od 105,35 EUR - za lipanj 2016. neto iznos od 80,44 EUR - za srpanj 2016. neto iznos od 62,98 EUR - za kolovoz 2016. neto iznos od 82,03 EUR - za listopad 2016. neto iznos od 52,85 EUR - za studeni 2016. neto iznos od 35,21 EUR - za prosinac 2016. neto iznos od 66,04 EUR - za siječanj 2017. neto iznos od 81,95 EUR - za veljaču 2017. neto iznos od 129,59 EUR - za ožujak 2017. neto iznos od 108,87 EUR - za travanj 2017. neto iznos od 102,26 EUR - za svibanj 2017. neto iznos od 109,91 EUR - za lipanj 2017. neto iznos od 197,66 EUR - za srpanj 2017. neto iznos od 111,21 EUR - za kolovoz 2017. neto iznos od 114,86 EUR - za rujna 2017. neto iznos od 130,26 EUR - za listopad 2017. neto iznos od 101,54 EUR - za studeni 2017. neto iznos od 153,74 EUR - za prosinac 2017. neto iznos od 51,99 EUR - za siječanj 2018. neto iznos od 137,96 EUR - za veljaču 2018. neto iznos od 111,49 EUR - za ožujak 2018. neto iznos od 109,16 EUR - za travanj 2018. neto iznos od 121,64 EUR - za svibanj 2018. neto iznos od 211,55 EUR - za lipanj 2018. neto iznos od 156,69 EUR - za srpanj 2018. neto iznos od 287,94 EUR - za kolovoz 2018. neto iznos od 275,08 EUR - za

rujan 2018. neto iznos od 407,08 EUR - za listopad 2018. neto iznos od 402,30 EUR - za studeni 2018. neto iznos od 163,40 EUR - za prosinac 2018. neto iznos od 224,86 EUR - za siječanj 2019. neto iznos od 237,37 EUR - za veljaču 2019. neto iznos od 90,88 EUR - za ožujak 2019. neto iznos od 186,17 EUR - za travanj 2019. neto iznos od 208,51 EUR - za svibanj 2019. neto iznos od 235,46 EUR sve zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dospijeca razlike svakog pojedinog mjesečnog obroka rente i to od 20-tog u mjesecu za tekući mjesec pa do isplate, te obračunava do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine.“

II Pripada se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„Dužan je tuženik Brodograđevna industrija Split, dioničko društvo, OIB: 18556905592, iz Splita, Put Supavla 21, tužitelju Ninu Perasiću, OIB: 77003821607, Mirca, Put Mutnika 17, počevši od 01. lipnja 2019. pa ubuduće, umjesto mjesečne rente u neto iznosu od po 213,23 EUR kako je to utvrđeno pravomoćnom presudom Općinskog suda u Supetru pod posl. Br. P-542/10 od 30. studenog 2012, plaćati mjesečnu rentu u neto iznosu od po 404,91 EUR i to sve najkasnije do 20-tog u mjesecu za tekući mjesec, s time da je obroke dospjele do pravomoćnosti ove presude dužan platiti odjednom i u roku od 15 dana, zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog obroka pa do isplate, te obračunava do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, , a od 01.01.2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine. a ostale obroke koji budu dospijevali ubuduće najkasnije do 20-tog u mjesecu za tekući mjesec.“

III Dužan je tuženik Brodograđevna industrija Split, dioničko društvo, OIB: 18556905592, iz Splita, Put Supavla 21, tužitelju Ninu Perasiću, OIB: 77003821607, Mirca, Put Mutnika 17, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi parnični trošak u iznosu od 1.734,38 eura, sve to s pripadajućim zateznim kamata, po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa

koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, a koje teku od presuđenja do konačne isplate.

i riješio je

I Utvrđuje se djelomično povlačenje tužbe u dijelu zahtjeva tužitelja da mu tuženik isplati iznos od 7.430,77 eur (55.987,20 kn) za razdoblje od 15.5.2014. pa do 29.12.2015.

II Dopušta se preinaka tužbe promjenom istovjetnosti zahtjeva, a kako je to učinjeno podneskom tužitelja od 13.4.2021.

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj 29.12.2015. tužitelj navodi da je dana 16.3.2010. kao vatrogasac zaposlen kod tuženika doživio tešku ozljedu kralježnice na način da je za vrijeme gašenja požara kao vatrogasac propao kroz krov i teško ozlijedio kralježnicu. U predmetu ovog suda broj P-542/2010 tužitelju da je dosuđena naknada štete i da je potvrđena drugostupanjskom odlukom kao i pravo na rentu iz razloga razlike plaće u iznosu od 1.606,63 kn mjesečno. Tuženik da je 31.7.2014., nakon što je tužitelju uručen poslovno uvjetovani otkaz, pokrenuo sudski postupak za ukidanje rente što je ovaj sud i dosudio u postupku broj Pr-489/14 na način da je navedena renta nepravomoćno ukinuta. Tužitelj da je dana 4.4.2014. upravo radi predmetne ozljede otišao u invalidsku mirovinu koja iznosi 1.889,60 kn mjesečno dok plaća vatrogasaca kod tuženika iznosi minimalno 5.000,00 kn pa tuženik potražuje razliku između mirovine i moguće plaće koja iznosi mjesečno 3.110,40 kn. Tužitelj predlaže da se tuženiku naloži da mu isplati dospjeli iznos razlike primanja moguće plaće kod tuženika i mirovine za razdoblje od 15.5.2014. do 15.11.2015. u iznosu od 55.987,20 kn, a što da treba umanjiti za 28.919,34 kn koliko je tužitelj do sada primio od tuženika na ime rente (mjesečno 1.606,63 kn) te da mu nadalje od 15.11.2015. plaća mjesečnu rentu, ali u iznosu od 3.110,40 kn plativu do svakog 6. u mjesecu za prethodni mjesec sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dospijeća pa do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 1.2.2016. osporava tužbu i tužbeni zahtjev. Tuženik ističe da je tužitelju prestao radni odnos kod tuženika 23.8.2013. na temelju odluke o poslovno uvjetovanom otkazu Ugovora o radu koji tužitelj nije osporavao već se s njim suglasio. Ističe se da je nepravomoćnom presudom ovog suda broj Pr-489/2014 od 16.10.2015. ukinuta renta koja je dosuđena tužitelju na temelju presude Općinskog suda u Supetru broj P-542/2010 od 30.11.2012., a koja presuda je potvrđena presudom ŽS u Splitu broj Gžnš-161/2013 od 15.5.2014. Tuženik naglašava da kontinuirano isplaćuje tužitelju rentu prema naprijed navedenoj pravomoćnoj presudi. Tuženik je mišljenja da se prema rješenju HZMO-a od 30.4.2015. kod tužitelja radi o djelomičnom gubitku radne sposobnosti. Za gubitak zarade tužitelja nakon prestanka radnog odnosa poslovno uvjetovanim otkazom, tuženik da nije odgovoran. Nadalje, tužitelj da nije dokazao pretpostavku odgovornosti za štetu.

3. Republika Hrvatska je putem zastupnika po zakonu Općinskog državnog odvjetništva u Splitu podneskom od 27.2.2017. dala izjavu o stupanju u parnicu u

svojstvu umješača na strani tuženika iz razloga što je na temelju čl. 24. Ugovora o prodaji i prijenosu dionica od 28.2.2013. RH preuzela ispunjenje novčanih obveza utvrđenih pravomoćnim sudskim odlukama u odnosu na Brodograđevnu industriju Split d.d. slijedom čega ima pravni interes sudjelovati u postupku u svojstvu umješača na strani tuženika, a što je sud dopustio na temelju odredbe čl. 206. ZPP-a kako to proizlazi iz raspravnog rješenja od 12.4.2017. Umješač se tijekom postupka pridružuje svim navodima tuženika.

3.1. Na ročištu od 12.4.2017. tuženik ističe da je prestankom radnog odnosa tužitelja na temelju poslovno uvjetovanog otkaza prekinuta uzročna veza između radne nezgode kao štetne radnje i gubitka zarade tužitelja kao štete.

4. Rješenjem Općinskog suda u Splitu broj Pr-1253/15 od 29.11.2017. određen je prekid postupka do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi pred ovim sudom broj Pr-489/2014. Rješenjem broj Pr-1253/2015 Općinskog suda u Splitu od 1. travnja 2019. određen je nastavak postupka s obzirom je postupak broj Pr-489/2014 pravomoćno okončan.

5. U podnesku od 3.5.2019. tužitelj ističe da je presudom Županijskog suda u Bjelovaru broj Gžr-3/2016 od 26.4.2018. preinačena presuda Općinskog suda u Splitu broj 489/2014 od 16.10.2015. te je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja (ovdje tuženika), radi ukidanja rente.

5.1. S obzirom na navedenu presudu Županijskog suda u Bjelovaru i s obzirom je tuženik isplaćivao tužitelja mjesečnu rentu utvrđenu pravomoćnom presudom u mjesečnom neto iznosu od 1.606,63 kn mjesečno, tužitelj povlači tužbu u dijelu koji se odnosi na isplatu iznosa od 55.987,20 kn, a za razdoblje od 15.5.2014. pa do 29.12.2015. tj. za razdoblje koje prethodi podnošenju tužbe u ovoj pravnoj stvari.

5.2. Tužitelj i dalje ustraje u zahtjevu za isplatu rente u neto iznosu od po 3.110,40 kn mjesečno umjesto u neto iznosu od po 1.606,63 kn mjesečno od podnošenja tužbe pa ubuduće, sve to iz razloga što su se znatnije promijenile okolnosti u odnosu na one koje je sud imao na umu pri donošenju navedene presude. Naime, iz dokumentacije koja prileži spisu da proizlazi da je tužitelj po zanimanju vatrogasac, da je utvrđen zdravstveno sposobnim za obavljanje poslova radnog mjesta vatrogasca uz isključenje dizanja i nošenja tereta većih od 5 kg te dugotrajnog prisilnog položaja kralježnice, a nakon čega je kod tuženika obavljao poslove vatrogasca – adaptirano radno mjesto, šifra RM1620109 uz poštivanje navedenih ograničenja, da je tuženik odlukom o otkazu Ugovora o radu od 13.5.2013. otkazao tužitelju Ugovor o radu na poslovima adaptiranog radnog mjesta vatrogasca zbog poslovno uvjetovanih razloga i da mu je radni odnos kod tuženika prestao 23.8.2013., da se nakon toga tužitelj vodio kao nezaposlena osoba kod Zavoda za zapošljavanje Split, Ispostava Brač. Da je rješenjem HZMO Područne službe Split od 30.4.2015., počevši od 4.4.2014. tužitelju priznata invalidska mirovina zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti, nastale sto posto zbog gore zadobivenih ozljeda na radu i da mu je određena najniža mirovina u iznosu od 1.889,60 kn mjesečno, da je rješenjem HZMO-a Područne službe Split od 15.2.2017., prema nalazu i mišljenju Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, tužitelju, kao korisniku invalidske mirovine zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti priznato pravo na invalidsku mirovinu u mjesečnom iznosu od 1.889,60 kn mjesečno i nadalje u istom opsegu i da je tužitelj i dalje

korisnik toga prava, da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Supetru broj P-542/2010 od 30.11.2012. utvrđeno postojanje uzročno posljedične veze i odgovornost tuženika za štetu koju tužitelj trpi i u odnosu na izgubljenu zaradu pa je tuženik obavezan isplaćivati tužitelju rentu počevši od 15.11.2012. pa ubuduće, u iznosu od 1606,63 kn mjesečno, na ime razlike plaće koju je tužitelj ostvario radom kod tuženika na adaptiranom radnom mjestu vatrogasca i plaće koju bi bio ostvario da je radio na poslovima vatrogasca bez ograničenja i da iz presude Županijskog suda u Bjelovaru broj Gžr-3/2016 od 26.4.2018. proizlazi da prestankom radnog odnosa tuženika, ovdje tužitelja, nije prekinuta uzročno posljedična veza prema kojoj je postojala odgovornost tužitelja ovdje tuženika, za štetu nastalu ozljedom na radu koja dalje egzistira.

5.3. U odnosu na okolnosti koje su postojale u vrijeme donošenja presude Općinskog suda u Supetru broj P-542/2010 od 30.11.2012. te s tim u vezi jesu li ostvareni uvjeti za povećanje rente utvrđene tom presudom u iznosu od 1.606,63 kn mjesečno, tužitelj navodi slijedeće: kako je tužitelju nakon donošenja navedene presude Općinskog suda u Supetru prestao radni odnos kod tuženika 23.8.2013. i to upravo zbog nemogućnosti tuženika a mu osigura obavljanje poslova na adaptiranom radnom mjestu vatrogasca, tužitelj je bio prijavljen i vođen kao nezaposlena osoba kod Zavoda za zapošljavanje. Nakon toga je, budući tužitelju nije osiguran rad na adaptiranom radnom mjestu rješenjem HZMO-a od 30.4.2015. počevši od 4.4.2014. priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog djelomičnog gubitka radnih sposobnosti u mjesečnom iznosu od po 1.889,60 kn. Dakle, tužitelj je bio nezaposlen te mu je priznata invalidska mirovina u iznosu koji je znatno manji od iznosa plaće koju bi ostvario kod tuženika na adaptiranom radnom mjestu vatrogasca uz ograničenja. Istovremeno radnicima tuženika na poslovima vatrogasaca, a na kojima je tužitelj radio u vrijeme ozljeđivanja, povećane su plaće, a proizlazi da su se nakon donošenja navedene presude u bitnom promijenile okolnosti u odnosu na one okolnosti koje su postojale i uzete u obzir u vrijeme donošenja presude. Budući da radnici tuženika koji su radili na poslovima vatrogasca tj. poslovima na kojima je radio tužitelj u vrijeme stradanja ostvario u tom istom razdoblju te ostvaruju najmanje prosječnu mjesečnu neto plaću u iznosu od 5.000,00 kn, proizlazi da bi i tužitelj, budući se visina izgubljene zarade ocjenjuje prema "redovnom tijeku stvari ili posebnim okolnostima", da je u navedenom razdoblju radio na tim poslovima, bio ostvario prosječnu neto plaću u navedenom iznosu, a ne samo invalidsku mirovinu u neto iznosu od 1.889,60 kn mjesečno, a što predstavlja razliku u odnosu na plaću koju bi bio ostvario da je radio u neto iznosu od po 3.110,40 kn mjesečno, dok je tužitelj u tom istom razdoblju primao po osnovi rente neto iznos od po 1.606,63 kn mjesečno pa da je stoga očito da su ostvareni uvjeti za povećanje rente od podnošenja tužbe 29.12.2015. pa ubuduće na temelju odredbi čl.1096. ZOO.

5.4. Slijedom navedenog tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će naložiti tuženiku da mu plaća rentu u neto iznosu od po 3.110,40 kn mjesečno, umjesto u neto iznosu rente od po 1.606,63 kn mjesečno počevši od 1.1.2016. (za prosinac 2015.) pa nadalje, s tim da tužitelj traži da se tuženiku naloži da dospjele iznose rente plati odjednom i u roku od 15 dana zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dospjeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate. Ovdje tužitelj ističe da pridržava pravo urediti tužbu i tužbeni zahtjev nakon što se izvedenim dokazima utvrdi prosječna neto plaća za tri usporedna radnika tužitelju koja su radila na poslovima radnog mjesta vatrogasca, visina povećane rente i invalidske mirovine tužitelja.

6. Tuženik se na ročištu od 6.6.2019. protivi navodima tužitelja da mu je radni odnos prestao zbog nemogućnosti tuženika da mu osigura obavljanje poslova na adaptiranom radnom mjestu. Navedeno stoga što da je tuženik prolazio proces restrukturiranja kod kojeg su svi radnici dobili poslovno uvjetovane otkaze ugovora o radu pa tako i tužitelj. Tuženik ističe da tužitelj nije izgubio radnu sposobnost već samo profesionalnu pa predlaže od Hrvatskog zavoda za zapošljavanje pribaviti podatak da li se tužitelj od siječnja 2013. pa na dalje prijavljuje na Zavod i od Porezne uprave podatak o prihodima tužitelja za navedeno razdoblje. Tuženik je u privitku podneska od 4.7.2019. po nalogu suda dostavio platne podatke za usporedne radnike tužitelju za razdoblje od siječnja 2016. pa do udovoljenja nalogu suda i to za Antonia Dragušicu, Željenu Popadića i Ivana Grčića.

6.1. Kako se tuženik nije usprotivio djelomičnom povlačenju tužbe u dijelu zahtjeva za isplatu iznosa od 55.987,20 kn (7.430,77 eur) za razdoblje od 15.5.2014. pa do 29.12.2015. na ime razlike primanja moguće plaće tužitelja kod tuženika i invalidske mirovine tužitelja, smatra se da je dao pristanak pa je na temelju odredbi čl. 193. ZPP-a utvrđeno djelomično povlačenje tužbe i riješeno kao u izreci rješenja pod točkom I. S druge strane, tužitelj ustraje u zahtjevu za povećanje rente počevši od 1.1.2016. pa na dalje.

7. Na ročištu od 2.3.2020. izveden je dokaz vještačenjem po sudskoj vještakinji dr. Milani Varinac Barač, spec. medicine rada na okolnost utvrđenja uzročne veze između odlaska tužitelja u mirovinu i posljedica zaostalih nakon ozljede na radu od 16. 3. 2010., a kako je to predložio tužitelj, odnosno na okolnost utvrđenja uzroka nastanka invalidnosti i preostale radne sposobnosti tužitelja, kako je to predložio tuženik. Sudska vještakinja dala je mišljenje da kod tužitelja ne postoji opća nesposobnost za rad već da s osnove predmetne ozljede kod tužitelja postoji djelomični gubitak radne sposobnosti. Tužitelj da nije sposoban za poslove vatrogasca i zaštitara jer navedeni poslovi zahtijevaju potpuno uredan lokomotorni sustav. Međutim, navodi vještakinja medicine rada, tužitelj zbog posljedica predmetne ozljede nije trebao biti umirovljen te da prema rješenju HZMO-a i nije umirovljen već da je ocijenjeno da kod njega postoji djelomičan gubitak radne sposobnosti. To znači da tužitelj može i dalje raditi na svim srednje teškim, do lakim fizičkim poslovima u okviru svoje stručne spreme gdje postoji kombinirano stajanje, sjedenje i hodanje, u punom radnom vremenu. Vještakinja Varinac-Barač je mišljenja da postoji uzročno posljedična veza između djelomičnog gubitka radne sposobnosti i posljedica zaostalih nakon ozljede na radu. Sudska vještakinja je mišljenja da je tužitelj sposoban obavljati poslove fotografa za koje je ima srednju stručnu spremu jer to nije posao s posebnim uvjetima rada. Stranke nisu imale primjedbi na usmeni nalaz i mišljenje dr. Milani Varinac Barač, spec. medicine rada.

7.1. U izreci rješenja HZMO-a od 30.4.2015. priloženog spisu (list 4) navedeno je da se Ninu Perasiću kod kojeg je zbog ozljede na radu 100% nastao djelomičan gubitak radne sposobnosti, priznaje invalidska mirovina počevši od 4.4.2014. zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti s iznosom mirovine u najnižoj svoti od 1.889,60 kn.

8. Tuženik u podnesku od 3.3.2020. ističe da tužitelju preostala radna sposobnost omogućava ostvarivanje zarade i da je sam odgovoran za štetu koju trpi nakon

nastupanja djelomične radne nesposobnosti u situaciji ako se sa preostalom radnom sposobnošću nije pokušao zaposliti i ostvariti zaradu.

9. Tužitelj u podnesku od 13.4.2021. ponovno ističe da je tuženik odbijen pravomoćnom sudskom odlukom u zahtjevu za ukidanje rente s obrazloženjem da prestankom rada radnog odnosa tužitelja temeljem Odluke o otkazu ugovora o radu od 13.5.2013. zbog poslovno uvjetovanih razloga, nije prekinuta uzročno posljedična veza - prema kojoj je postojala odgovornost tuženika za štetu nastalu ozljedom na radu tužitelju, a koja i dalje egzistira te je tuženik obavezan isplaćivati tužitelju rentu počevši od 15.11.2012 pa ubuduće u iznosu od 1.606,63 kn mjesečno. Tužitelj ističe da ni rješenjem HZMO-a od 30.4.2015. kojim je tužitelju od 4.4.2014. priznato pravo na invalidsku mirovinu u iznosu od po 1.889,60 kn mjesečno, nije prekinuta uzročno posljedična veza prema kojoj je postojala odgovornost tuženika za štetu nastalu tužitelju jer je tužitelju priznato pravo na invalidsku imovinu zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti, a koji gubitak je u uzročno posljedičnoj vezi s ozljedom na radu, kako to izrijeком navela i sudska vještakinja dr. Milana Varinac-Barač u ovom postupku.

9.1. Tužitelj ističe da je postojanje uzročno posljedične veze prema kojoj postoji odgovornost tuženika za štetu nastalu tužitelju u radnoj nezgodi, a po osnovu izgubljene zarade i kojom je tužitelju priznato pravo na naknadu te štete, utvrđeno u postupcima koji su vođeni između istih stranaka po istom štetnom događaju i po istom osnovu, ali za drugo vremensko razdoblje i da to, prema iskazanom stavu Vrhovnog suda RH ne može biti uspješno osporeno u drugom postupku (presuda Županijskog sud u Splitu, poslovni broj: Gžx-770/2014, presuda Vrhovnog sud RH, poslovni broj: Revr 1226/15-3). Ovo posebice, što bi njihovo osporavanje, dovelo i do povrede načela pravne sigurnosti koje je normirano odredbom čl. 6. stavak 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Narodne novine“ br. 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/16, i 2/10., u tekstu: Konvencija), a prema kojem radi utvrđivanja prava i obveza građanskopravne naravi ili u slučaju podizanja optužnice za kazneno djelo protiv njega, svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni, neovisni i nepristrani sud pravično, javno i u razumnom roku ispita njegov slučaj. Kako je funkcija Europskog suda za ljudska prava da se utvrdi jedinstveni minimalni stupanj zaštite ljudskih prava, što podrazumijeva da je tumačenje dano u jednom predmetu jednako primjenjivo u svim sličnim predmetima (kako proizlazi iz odredbe članka 32. Konvencije), da proizlazi da se i domaći sudovi u svojim presudama toga trebaju pridržavati i odgovorni su za sukladnost sudske prakse s konvencijskim standardima.

9.1.1. Navedeno stajalište da je izraženo i u odluci Europskog suda za ljudska prava u predmetu pokrenutom po Zahtjevu broj 42009/10 u predmetu Brletić protiv Republike Hrvatske prema kojem dva sklopa postupka, čak i pod pretpostavkom i da nisu istovjetni, odnosno da se ne radi o istovjetnim tužbenim zahtjevima prema mjerodavnom nacionalnom pravu, ali koji obuhvaća iste stranke i odnose se na iste pravne odnose i iste okolnosti, spadaju pod isti materijalnopравни opseg te bi ponovo raspravljanje ugrozilo načelo vladavine prava i pravne sigurnosti iz čl. 6. stavak 1. Konvencije. Identičan pravni stav, tj. da priznavanjem prava tužitelju na invalidsku mirovinu zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti, nastale uslijed ozljeda koje je tužitelj pretrpio u štetnom događaju, nije prekinuta uzročno posljedična veza - prema kojoj je postojala odgovornost tuženika, već ista i dalje egzistira, iznesen je i u

pravomoćnoj presudi Županijskog suda u Karlovcu, broj: GŽ-1180/2018-2, od 08. veljače 2021.

9.2. Tužitelj ističe da su u međuvremenu nedvojbeno znatno promijenjene okolnosti u odnosu na one koje je sud imao na umu pri donošenju presude Općinskog suda u Supetru, pod posl.br. P-542/10 od 30.11.2012. Naime, tužitelju da je nakon donošenja ove presude prestao radni odnos kod tuženika 23.8.2013. zbog poslovno uvjetovanih razloga, nakon čega je tužitelj prijavljen i vođen kao nezaposlena osoba kod Zavoda za zapošljavanje Split, Ispostava Brač, da bi mu rješenjem HZMO-a, Područne službe Split, broj spisa: 287408, klasa: UP/I 141-2/14-01, od 30.4.2015., počevši od 4.4.2014., priznato pravo na invalidsku mirovina zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti, te određena najniža mirovina u iznosu od po 1.889,60 kn mjesečno, dok su istovremeno radnici tuženika na poslovima vatrogasaca ostvarili povećane plaće. Zakon o obveznim odnosima kao način naknade imovinske buduće štete propisuje plaćanje novčane rente. Dakle, novčana renta da je način naknade štete kod kojeg ukupan iznos naknade nije poznat u vrijeme odlučivanja o tužbenom zahtjevu za naknadu izgubljene zarade već su određeni iznosi koji se plaćaju periodično, u pravilu mjesečno. Ti periodični iznosi su jednaki i fiksni, a dospijevaju u točno određenim vremenskim razmacima, a koji da se utvrđuje prema visini štete u trenutku donošenja prvostupanjske presude, pod klauzulom „rebus sic stantibus“. Stoga tužitelj potražuje izmjenu novčane rente od podnošenja tužbe, tj. od siječnja 2016. pa ubuduće.

9.2.1. Međutim, navodi tužitelj, s obzirom da izgubljeni novčani iznosi od podnošenja tužbe pa do donošenja sudske odluke, ovo posebice kod činjenice da je tužba podnesena u prosincu 2015., dakle prije više od 5 godine, a budući je do tada poznato o kojim iznosima se radi, predstavljaju već ostvarenu štetu, tužitelj je postavio tužbeni zahtjev kojim traži da tuženik isplati tužitelju dospjelu razliku mjesečnih obroka rente za razdoblje od 1.1.2016. pa do 1.1.2019. u pojedinačnim mjesečnim iznosima (list 225 i 226. spisa) koje je tužitelj utvrdio uzimajući u obzir visinu neto mirovine koju je ostvario i visinu neto rente koju je ostvario temeljem pravomoćne presude i koju je trebao ostvariti, sve sa zateznom kamatom tekućom od 20-og u mjesecu za tekući mjesec pa do isplate, te tužbeni zahtjev kojim traži od 1.6.2019. pa ubuduće mjesečnu rentu umjesto mjesečne rente u neto iznosu od po 1.606,03 kn kako je to utvrđeno pravomoćnom presudom Općinskog suda u Supetru pod posl. Br. P-542/10 od 30. studenog 2012, plaćati mjesečnu rentu u neto iznosu od po 3.488,17 kn, i to sve najkasnije do 20-tog u mjesecu za tekući mjesec, s time da je obroke dospjele do pravomoćnosti ove presude dužan platiti odjednom i u roku od 15 dana, zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog obroka pa do isplate, a sve sukladno dokumentaciju tuženika o visini prosječne neto plaće koju su po svim osnovama u tom istom razdoblju ostvarili po mjesecima usporedni radnici tuženika na poslovima: vatrogasac, te podatka o visini neto rente i mirovine, koju je u tom istom razdoblju ostvario tužitelj.

10. Tuženik se na ročištu od 11.5.2021. protivi preinaci tužbe navodeći da tužitelj može tražiti izmjenu rente od onog dana kada je podnio tužbeni zahtjev, a da li će se pojaviti razlika rente s obzirom na moguću izmjenu ili povećanje rente to da tužitelj, a ni tuženik sada ne zna pa da je takav prijedlog tužitelja preuranjen. Tužitelj u odnosu na to navodi da je do preciziranja tužbenog zahtjeva došlo uslijed protoka vremena u kojem se ovaj predmet vodi pred sudom sve s obzirom je tužbe podnesena u

prosincu 2015, te da je tužbom traženo dosuđenje rente, dakle budućeg davanja koje je u međuvremenu dospjelo.

10.1. Dakle, tužitelj je podneskom od 13.4.2021. preinačio tužbu jer je promijenio istovjetnost zahtjeva (čl. 191. ZPP-a), s obzirom sada traži povećanje rente ne od 1.1.2016. pa na dalje već od 1.6.2019. pa na dalje (u mjesečnim iznosima od po 3.488,17 kn), a za razdoblje od 1.1.2016. do 1.6.2019. traži isplatu dospjele razlike mjesečnih obroka rente za razdoblje koje je tužitelj utvrdio uzimajući u obzir visinu neto mirovine koju je ostvario i visinu neto rente koju je ostvario temeljem pravomoćne presude i koju je trebao ostvariti. Sud je preinaku tužbe dopustio s obzirom tužitelj bez svoje krivnje nije mogao preinačiti tužbu na navedeni način do zaključenja prethodnog postupka, odnosno do prvog ročišta za glavnu raspravu koje je bilo 29.11.2017. s obzirom su podaci o neto primanjima usporednih radnika pribavljena tek u 2019. godini (list 114-146 spisa, list 149 i 151 spisa) i u 2020. godini (list 158-160 spisa), a podaci o primanjima tužitelja pribavljeni su od Porezne uprave u 2020. godini (list 200-205 spisa), a slijedom čega je sud primjenom odredbe čl. 190. st. 2. ZPP-a odlučio kao u izreci rješenja pod točkom II.

11. Nadalje, tužitelj u podnesku od 3.12.2021. navodi da je na osnovi pribavljenih podataka usporednih radnika tužitelju, uzimajući u obzir prosječna mjesečna neto primanja koja su po svim osnovama u istom razdoblju ostvarili usporedni radnici Grčić Ivana, i Željen Popadić, po mjesecima za 2016. godinu, a Grčić Ivana, Željen Popadića, i Antonio Dragušica, po mjesecima za 2017. i 2018. godinu, i za siječanj, veljaču, ožujak, travanj i svibanj. 2019. godine, i na osnovu neto iznosa mirovine koju je ostvario tužitelj, i neto iznosa od po 1.606,63 kn mjesečno rente koju mu je tuženik isplaćivao sukladno pravomoćnoj presudi suda, utvrdio razliku između rente koju je primio i koju je trebao primiti u razdoblju od 1.1.2016. do 1.6.2019, kao i visinu pripadajuće mu rente za razdoblje nakon 1.6.2019. pa ubuduće.

11.1. U skladu s naprijed navedenim, tužitelj je zatražio isplatu dospjele razlike mjesečnih obroka rente za razdoblje od 1.1.2016. pa do 1.1.2019. u pojedinačnim mjesečnim iznosima (283-284 spisa), a od 1.6.2019. pa ubuduće mjesečnu rentu umjesto mjesečne rente u neto iznosu od po 1.606,03 kn kako je to utvrđeno pravomoćnom presudom Općinskog suda u Supetru pod posl. Br. P-542/10 od 30. studenog 2012, plaćati mjesečnu rentu u neto iznosu od po 3.319,74 kn, i to sve najkasnije do 20-tog u mjesecu za tekući mjesec, s time da je obroke dospjele do pravomoćnosti ove presude dužan platiti odjednom i u roku od 15 dana.

12. Tuženik se na ročištu od 26.1.2022. usprotivio preinaci tužbe i iz podneska tužitelja od 3.12.2021. Međutim tužitelj ovdje nije preinačio tužbu s obzirom je smanjio tužbeni zahtjev u odnosu na zahtjev određeno postavljen podneskom od 13.4.2021. (čl. 191. st. 3. ZPP-a) pa tako sada, podneskom od 3.12.2021. traži povećanje rente od 1.6.2019. pa na dalje u mjesečnom neto iznosu od po 3.319,74 kn, a ne u iznosu od 3.488,17 kn pa je i za razdoblje od 1.1.2016. do 1.6.2019. zatražena isplata dospjele razlike mjesečnih obroka rente za razdoblje koje je tužitelj utvrdio uzimajući u obzir visinu neto mirovine koju je ostvario i visinu neto rente koju je ostvario temeljem pravomoćne presude i koju je trebao ostvariti u smanjenom iznosu.

13. Sudska vještakinja Danka Čecić za računovodstvo i financije u podnesenom nalazu i mišljenju vještaka od 30.8.2023. navodi da je uzimajući u obzir iznose

srednjih vrijednosti isplaćenih plaća usporednih djelatnika, iznos izgubljene zarade tj. razliku zbroja ostvarene neto mirovine i neto ostvarene rente sa srednjom vrijednosti isplaćenih neto plaća za vremenski period od siječnja 2016. do svibnja 2021. godine sveukupno iznosi 70.387,02 kn (9.341,96 EUR).

13.1. Na ročištu od 8.11.2023. tužitelj ističe u odnosu na nalaz i mišljenje vještaka da u tabelarnom prikazu nema kolone u kojoj bi bila iskazana razlika neto rente po mjesecima već da je iskazana razlika izgubljene zarade po mjesecima, a slijedom čega se sudska vještakinja očitovala u Očitovanju od 13.11.2023. navodeći da se radi o omašci u pisanju i da se u Tablici 2. Vještačenja umjesto pogrešnog termina "razlika izgubljene zarade" treba koristiti ispravan termin "Izračun razlike neto rente".

14. Podneskom od 16.1.2024. tužitelj je tužbeni zahtjev u dijelu kojim traži isplatu razlike neto rente u ukupnom iznosu od 9.341,96 eura za razdoblje od 1.1.2016. do 1.6.2019. postavio u skladu s izračunom sudske vještakinje Darke Cecić koja je na osnovi podataka iz spisa utvrdila prosječnu neto plaću koju su u tom razdoblju ostvarili usporedni radnici za svaki pojedini mjesec, a na osnovu potvrde HZMO-a je tuženik isplatio tužitelju, i tako utvrdila visinu razlike neto rente, a kako je to prikazano u Tablici 1. Nalaza i mišljenja.

14.1. U dijelu zahtjeva tužitelja za povećanje rente počevši od 1.6.2019. pa na dalje, tužitelj sada traži manji iznos i to mjesečni neto iznos od po 3.050,83 kn (404,91 eur), a ne kako je to zatraženo u podnesku od 3.12.2021. u iznosu od po 3.319,74 kn dakle, tužbeni zahtjev je smanjen. Sve navedeno zatraženo je od tuženika da isplati najkasnije do 20-tog u mjesecu za tekući mjesec, a obroke dospjele do pravomoćnosti ove odluke odjednom i u roku od 15 dana, zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dospjeca svakog pojednog mjesečnog obroka pa do isplate, dakle, u tom dijelu zatraženo je kao i do sada.

14.1.1. U podnesku od 16.1.2024. tužitelj ističe da sudska vještakinja Darka Cecić nije iskazala visinu neto rente za razdoblje nakon 1.6.2019. pa ubuduće, a kako je to izrijekom tražio tužitelj. S tim u vezi, tužitelj posebno navodi da iz njezinog nalaza i mišljenja, proizlazi da postoje bitne oscilacije u visini neto mjesečne plaće koju su ostvarili usporedni radnici pa da je za utvrđivanje pripadajuće neto rente za razdoblje od 1.6.2019. pa ubuduće, potrebno uzeti u obzir prosječne mjesečne neto plaće koju su ostvarili usporedni radnici u dužem vremenskom razdoblju, odnosno u konkretnom slučaju u razdoblju od 1.6.2019. a za koju tužitelj navodi, da prema podacima iz Tablice 1. u navedenom razdoblju iznosi prosječnu neto 5.108,86 kn (678,06 EUR), (budući su usporedni radnici u navedenom razdoblju ostvarili prosječnu ukupno neto 25.544,32 kn (5.453,14 + 4.349,38 + 5.067,36 + 5.235,69 + 5.438,75 = ukupno 25.544,32 kn, ili mjesečno prosječnu neto 5.108,86 kn (25.544,32 : 5 = 5.108,86), dok je u tom istom razdoblju tužitelj ostvario prosječnu mirovinu u iznosu od po neto 2.058,03 kn (273,14 EUR), a što nadalje znači da je u odnosu na usporedne radnike ostvario manji mjesečni iznos od po prosječnu neto 3.050,83 kn (404,91 EUR). Istovremeno, tužitelj ističe, daje s osnovna mjesečne neto rente ostvario bitno manji iznos, odnosno mjesečno neto iznos od 1.606,63 kn (213,24 EUR) pa da stoga nema dvojbe da tužitelj ostvaruje pravo na izmjenu mjesečne rente od 1.6.2019. i to u iznosu od 404,91 eur.

14.1.2. Tužitelj predlaže, da ukoliko tuženik ospori izračun iz prethodne točke, mada se radi o jednostavnim matematičkim operacijama, da se zatraži od sudskog vještaka da utvrdi prosječnu neto plaću koju su usporedni radnici ostvarili u relevantnom razdoblju za utvrđivanje pripadajuće visine rente, tj. od 1. siječnja do 1.6.2019. i da na osnovu tako utvrđene prosječne neto plaće usporednih radnika, utvrdi razliku između navedene prosječne neto plaće koju bi tužitelj po redovnom tijeku bio ostvario da je u navedenom razdoblju radio kod tuženika i neto mirovine koju je u tom istom razdoblju ostvario te da na osnovu navedenih podataka utvrdi visinu pripadajuće rente za tužitelja počev od 1.6.2019. pa ubuduće.

15. Podneskom od 24.1.2024. tužitelj je uredio stopu zatezne kamate, dok u preostalom dijelu zahtjev ostaje isti kao u podnesku od 16.1.2004.

16. Tuženik u podnesku od 21.2.2024. ističe da s obzirom se tužitelj kao oštećenik opredijelio da naknadu štete ostvaruje u obliku rente, a o kojem zahtjevu je odlučeno pravomoćnom presudom Općinskog suda u Supetru poslovni broj P-542/10 od 30.11.2010., to da tužitelj ne može sukcesivno utuživati naknadu zbog izgubljene zarade i time retroaktivno povećavati dosuđenu rentu za razdoblje 1.1.2016. do 1.6.2019. u kojem je svakog mjeseca primao od tuženika rentu u pravomoćno dosuđenom iznosu od po 1.606,63 kn mjesečno. Zbog navedenog tuženik se protivi tužbenom zahtjevu tužitelja iz točke I. te predlaže isti u cijelosti odbiti kao neosnovan.

16.1. Nadalje, tuženik u odnosu na točku II petita kojom traži izmjenu rente i to umjesto u mjesečnom neto iznosu od 213,23 eura, u mjesečnom iznosu od po 404,91 eur počevši od 1.6.2019. pa do isplate, u podnesku od 21.2.2024. ističe da traženi iznos rente nije utemeljen na platnim podacima usporednih radnika za 6. mjesec 2019. te da je vještakinja Darka Cević u Nalazu i mišljenju u Tablici 1 pogrešno prikazala izračun prosječne neto plaće usporednih radnika Željena Popadića i Antonia Dragušice. Naime, u vještvu da je navedeno da prosječna neto plaća usporednih radnika iznosi 4.653,14 kn umjesto ispravno 3.578,73 kn. Ovo stoga jer da zbroj plaća uspoređenih radnika u 6. mjesecu 2019. iznosi 7.157,46 ($2.504,32 + 4.653,14 = 7.157,46$), a prosjek da iznosi 3.578,73 ($7.157,46 : 2 = 3.578,73$). Stoga da bi razlika između prosječne plaće usporednih radnika i mirovine tužitelja u tom mjesecu iznosila je 1.520,70 kn ($3.578,73 - 2.058,03 = 1.520,70$), a što preračunato u eure iznosi 201,83 eur. Kako tužitelj od tuženika prima rentu u iznosu od 213,23 eura koji je veći od dobivenog iznosa u visini od 201,83 eura kao razlike između primanja usporednih radnika i mirovine tužitelja u 6. mjesecu 2019., to da tužitelj nije dokazao da su se ostvarile pretpostavke za izmjenu rente povećanjem iste, a kako je zatražio pod toč. II tužbenog zahtjeva. Stoga tuženik predlaže tužbeni zahtjev tužitelja pod točkom II. također odbiti kao neosnovan.

16.2. Tuženik na ročištu od 28.2.2024. dodatno prigovara izračunu vještaka pa primjerice za srpanj 2019. Navodi da je prosjek neto plaća usporednih radnika 4.367,91 kn, a ne 5.111,89 kn, a za kolovoz 2019. 5.748,16 kn, a ne 7.244,88 kn. Dodatno, tuženik ističe da tužitelj nema poreznih olakšica pa da je potrebno izraditi novi obračun pod uvjetom da usporedni radnici imaju porezne olakšice.

16.3. Tuženik u podnesku od 18.3.2024. ističe da se tužitelj može uspoređivati samo s vatrogascima čija se plaća i dalje obračunava po istom koeficijentu po kojem se tužitelju obračunavala u vrijeme ozljede na radu, a to je koeficijent 2,14. Zanimajući navedeno, tužitelj da je kao usporednog radnika označio Ivana Grčića

čiji je koeficijent 3,42 i koji da ima više radnog staža od tužitelja dok da tužitelj uopće nema uzdržanih članova pa da to značajno povećava iznos. Nadalje, radniku Antoniu Dragušici da je koeficijent po kojem se plaća obračunavala 3,60 pa da iz navedenog proizlazi da navedeni radnici nisu usporedni tužitelju, a na što da je tuženik ukazivao ukazivao, a platne podatke za navedene radnike da je tuženik dostavio po nalogu suda. Tuženik u spis dostavlja potvrdu o kretanju na radu za radnike Šimu Burazera i Antu Zekića (list 544), a iz koje da je vidljivo da ti radnici imaju isti koeficijent kao i tužitelj. Tuženik ističe i to da sudski vještak u pojedinim razdobljima nije koristio podatke o primanjima radnika za mjesec kada su isti bili na bolovanju pa da se na taj način tužitelja neopravdano protežira.

16.3.1. Pregledom spisa sud je utvrdio da je sud raspravnim rješenjem od 6.6.2019. naložio tuženiku da u spis dostavi platne podatke za trojicu usporednih radnika i da je tuženik taj koji je izvršio izbor tko su usporedni radnici tužitelju i da je upravo tuženik dostavio platne podatke za radnike Ivana Grčića, Antonia Dragušicu i Željenu Popadića na temelju kojih podataka se ima izvršiti izračun. Dapače, kako tužitelj ističe u podnesku od 20.5.2024., tužitelj je 15.7.2019. zatražio od tuženika da se očituje na osnovu kojih činjenica je izvršio izbor navedenih usporednih radnika, u vezi s kojim zahtjevom je tuženik dostavio podatke o kretanju na radu za navedena tri radnika te ustrajao u navedenim radnicima, a na ročištu održanom 11.11.2019. izrijeком je naveo da je dostavio platne podatke za navedene radnike koji po godinama staža, života i dr. odgovaraju tužitelju. Nadalje, sud je uvidom u potvrdu o kretanju na radu za radnike Šimu Burazera i Antu Zekića utvrdio da se potvrda za navedene radnike odnosi samo na razdoblje od 4.11.2019. do 17.5.2022., dakle ne odnosi se za cijelo utuženo razdoblje.

17. S obzirom na iskazane prigovore tuženika, pozvana je sudska vještakinja Darka Cević na očitovanja koja ga je podnijela u pisanom obliku 18.4.2024. i u kojem navodi da je matematički izračun za mjesec lipanj 2019. izvršen na slijedeći način: da nije dostavljena platna lista za usporednog radnika Ivana Grčića stoga ista nije uzeta u izračun, da je Željen Popadić cijeli mjesec bio na bolovanju dužem od 42 dana (na teret HZZO-a) pa da isplaćeni iznos nije stvarni prikaz plaće tog radnika već odražava 70% prosječne plaće isplaćene u 6 mjeseci koje prethode početku bolovanja, da je Antonio Dragušica odradio cijeli mjesec pa da je konkretno u ovom slučaju samo njegova platna lista uzeta u obzir u iznosu od 4.653,14 kn. Vještak stoji pri svom prvotnom stavu da se iznosi isplaćeni radnicima koji su bili na bolovanju dužem od 42 dana i/ili isplaćivane potraživane reklamacije na prethodne obračune za bolovanja i ozljede na radu ne uzimaju u izračun jer ne odražavaju stvarnu plaću tih radnika, a s čijim mišljenjem se slaže i ovaj sud. Vezano uz navode tuženika da u vještvu postoji niz grešaka pa za primjer navodi mjesec srpanj i kolovoz 2019. U određenim mjesecima, uključujući i navedene, sudska vještakinja navodi da usporedni radnici nisu odradili cijeli mjesec u redovnom radu i da im nije isplaćena potpuna plaća. Stoga, da navedeni mjeseci nisu uzeti u obzir kod računanja prosjeka neto plaće, a kako je pojašnjeno u prvoj točki očitovanja i kako je to točno specificirano po mjesecima u samoj metodologiji izračuna razlika u vještvu od 28. kolovoza 2023. godine. Nadalje, u pogledu radnika Šime Burazera i Ante Zekića sudska vještakinja navodi da je iz potvrde zavidno da su oba zaposlena u studenom 2019. do svibnja 2022. godine kod tuženika, odnosno da ne pokrivaju cijelo utuženo razdoblje pa da se razlika ne može izračunati samo temeljem njihovog prosjeka, a spisu da su za njih priloženi platni podaci samo za razdoblje od lipnja 2020. do svibnja 2021. godine.

17.1. Iz navedenog pod točkom 16. i 19. obrazloženja ove odluke proizlazi da je sudski vještak izračun izvršio upravo prema platnim podacima koje je dostavio tuženik, kako za tužitelja, tako za usporedne radnike Ivana Grčića, Antonia Dragušicu i Željenu Popadića, primjenjujući pri tom pravila struke pa ga sud prihvaća kao jasno, stručno i argumentirano, a tuženik s druge strane uopće ne predlaže da se vještvo obnovi po drugom vještaku financijske struke.

18. Tijekom postupka sud je izveo dokaze čitanjem rješenja HZMO-a od 30.4.2015. (list 4 i 5 spisa) s priloženim podacima o mirovinskom stanju tužitelja i o izračunu mirovine, presude Općinskog suda u Splitu broj Pr-489/2014 od 16.10.2015., potvrde tuženika o isplaćenim primicima tužitelju (list 18-20 spisa), Ugovora o prodaji i prijenosu dionica od 28.2.2013. (list 22-24 spisa), pročitani su spis HZMO-a broj 287408, pročitana je Odluka o otkazu Ugovora o radu od 31.5.2013., pročitani su podaci o korisniku mirovine tužitelja za razdoblje od 1.5.2014. do 30.4.2017. (list 39 - 55 spisa), pročitana je odluka VSRH broj Revr-357/2014 od 8.9.2015., Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 21.1.2012., potvrda tuženika o prestanku radnog odnosa tužitelja s danom 23.8.2013., pročitana je presuda Županijskog suda u Splitu broj Gžnš 161/2013 od 15.5.2014., presuda Županijskog suda u Bjelovaru broj Gžr-3/2016 od 26.4.2018., presuda Općinskog suda u Splitu broj Pr-489/2014 od 16.10.2015., pročitani su platni podaci za usporedne radnike Antonija Dragušicu, Željenu Popadića i Ivana Grčića (list 124 - 147 spisa), dopis tuženika o kretanju radnika na radu od 16.9.2019. i od 11.11.2019., potvrda tuženika od 17.2.2020., pročitani su Pravilnik o obračunu plaće iz srpnja 2013., izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po dr. Milani Varinac Barač, spec. medicine rada, pročitana je kopija radne knjižice tužitelja, potvrde Porezne uprave o visini dohodaka i primitaka tužitelja, dopis HZMO-a o uplatama invalidske mirovine tužitelju za razdoblje od 1.5.2014. do 31.5.2021. (list 241-242 spisa), pročitani su platni podaci koje je tuženik dostavio za radnike Šimu Burazera, Ivana Grčića i Antu Zekića (list 244-279) te spisu druga priložena dokumentacija, izveden je dokaz vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji za računovodstvo i financije Darki Ceciće.

19. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

20. Predmet spora je zahtjev tužitelja pod točkom I. tužbenog zahtjeva za isplatu razlike između isplaćene neto rente po pravomoćnoj sudskoj odluci i isplaćene invalidske mirovine tužitelju, i rente koju bi tužitelj trebao ostvariti za razdoblje od 1.1.2016. do 1.6.2019. u ukupnom iznosu od 9.341,96 eura.

21. Predmet spora pod točkom II. tužbenog zahtjeva je zahtjev tužitelja za povećanje rente, kojim tužitelj traži da mu se umjesto dosadašnje mjesečne rente u neto iznosu od 213,23 eura, isplaćuje mjesečna renta u neto iznosu od 404,91 eura, počevši od 1.6.2019. pa ubuduće, najkasnije do 20-tog u mjesecu za tekući mjesec, sa zahtjevom da se dospjeli obroci do pravomoćnosti ove presude plate odjednom i u roku od 15 dana, zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog obroka pa do isplate.

22. Odredbom čl. 1096. ZOO-a („Narodne novine“ br. 35/05., 41/08., 125/11, 78/15, dalje ZOO/05) određeno je da sud može na zahtjev oštećenika za ubuduće povećati rentu, ako se znatnije promijene okolnosti koje je sud imao na umu pri donošenju prijašnje odluke.

22.1. Odredba čl. 1089. st. 1. ZOO/05 propisuje da oštećenik ima pravo na naknadu obične štete i izmakle koristi. Pri ocjeni izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji se mogao očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem (st. 3.).

23. U postupku su utvrđene sljedeće činjenice:

- da je tužitelj kao radnik tuženika prilikom obavljanja poslova radnog mjesta vatrogasca, zadobio teške tjelesne ozljede koje su prouzročile trajne posljedice po stanje njegovog zdravlja,
- da je zbog posljedica tih ozljeda, temeljem Svjedodžbe specijaliste medicine rada o zdravstvenoj sposobnosti radnika od 5.9.2011. utvrđen zdravstveno sposobnim za obavljanje poslova radnog mjesta vatrogasca uz isključenje dizanja i nošenja tereta većih od 5 kg te dugotrajnog prisilnog položaja kralježnice, nakon čega je kod tuženika obavljao poslove: vatrogasca - adaptirano radno mjesto, uz poštivanje navedenih ograničenja (Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 25.1.2012., list 95 spisa, Opći podaci o radu tužitelja list 96 spisa),
- da je presudom Općinskog suda u Supetru posl. br.: P-542/10 od 30.11.2012., potvrđene presudom Županijskog suda u Splitu, pod posl.br. Gžnš-161/13 od 15. svibnja 2014. utvrđeno postojanje uzročno posljedične veze i odgovornost tuženika za štetu koju je tužitelj trpio zbog izgubljene zarade te da je tuženik obavezan isplaćivati tužitelju rentu počevši od 15.11.2012. pa ubuduće, u iznosu od 1.606,63 kn mjesečno, a na ime razlike između plaće koju je ostvario radom kod tuženika na adaptiranom radnom mjestu vatrogasca i plaće koju bi bio ostvario da je radio na poslovima vatrogasca (spisu priložene sudske odluke, list 104 i 105),
- da je Odlukom o otkazu ugovora o radu od 13.5.2013. tuženik otkazao tužitelju Ugovor o radu, zbog poslovno uvjetovanih razloga te da je tužitelju prestao radni odnos kod tuženika 23.8.2013. (Odluka o otkazu list 97 spisa, Potvrda poslodavca list 98 spisa),
- da je rješenjem HZMO od 30.4.2015., počevši od 4.4.2014, tužitelju priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti, uzrokovane posljedicama ozljeda koje je pretrpio u predmetnoj radnoj nezgodi i to u iznosu od po 1.889,60 kn (250,79 eura) mjesečno (list 4 spisa),
- da se po prestanku radnog odnosa tužitelj prijavio kao nezaposlena osoba kod Zavoda za zapošljavanje Split, Ispostava Brač (Potvrda od 10.3.2020., list 98 spisa) i da se u evidenciji nezaposlenih vodio od 3.9.2013. do 19.5.2015. iz čega se može zaključiti da je tužitelj tražio posao u okviru preostale radne sposobnosti pa nisu točni navodi tuženika kada navodi da tužitelj nije poduzeo ništa da spriječi nastanak štete u vidu izgubljene zarade,
- da je presudom Županijskog suda u Bjelovaru, posl.br.: Gž R-3/2016-2, od 26.4.2018. (list 106-107 spisa), usvojena žalba tuženika, ovdje tužitelja, i preinačena presuda Općinskog suda u Splitu, br. Pr-489/14 od 16.10.2015. (list 108 i 110 spisa) te odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja, ovdje tuženika, za ukidanje rente s danom podnošenja tužbe 31.7.2014., sve to s obrazloženjem da prestankom rada radnog odnosa tuženika, ovdje tužitelja, kod tužitelja, ovdje tuženika, temeljem Odluke o otkazu ugovora o radu od 13.5.2013. zbog poslovno uvjetovanih razloga nije prekinuta uzročno posljedična veza prema kojoj je postojala odgovornost tužitelja, ovdje tuženika za štetu nastalu ozljedom na radu tuženiku, ovdje tužitelju. Dakle, pravomoćnom sudskom presudom utvrđeno je postojanje uzročno posljedične veze i odgovornosti tuženika za štetu koju tužitelj trpi zbog izgubljene koristi te je

tuženik obvezan isplaćivati tužitelju rentu, koju i danas isplaćuje, a prema mišljenju ovog suda odlukom o otkazu ugovora o radu zbog poslovno uvjetovanih razloga nije prekinuta uzročno posljedična veza prema kojoj postoji odgovornost tuženika za štetu nastalu tužitelju ozljedom na radu (tako i u odluci VSRH br. Revr-357/14 od 8.9.15.) te ista i dalje egzistira, zbog čega tuženik isplaćuje tužitelju mjesečnu neto rentu na ime naknade izmakle koristi (zarade).

23.1. Nadalje, iz naprijed spomenutog rješenja HZMO-a od 30.4.2015. i nalaza i mišljenja sudske vještakinje dr. Milane Varinac-Barač, spec. medicine rada, proizlazi da su upravo posljedice zadobivenih ozljeda na radu dovele kod tužitelja do djelomičnog gubitka radne sposobnosti te da je s tim u vezi tužitelju priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti. Stoga proizlazi da priznavanjem tužitelju prva na invalidsku mirovinu zbog djelomičnog gubitka njegove radne sposobnosti nije prekinuta uzročno posljedična veza prema kojoj je postojala odgovornost tuženika za štetu nastalu ozljedom na radu tužitelju, a koja odgovornost i dalje egzistira.

24. Tužitelj točkom II tužbenog zahtjeva traži povećanje rente počevši od 1.6.2019. pa ubuduće zbog znatnije promijenjenih okolnosti koje je sud imao na umu pri donošenju prijašnje odluke o renti u presudi Općinskog suda u Supetru posl. br.: P-542/10 od 30.11.2012. Naime, tužitelj po navedenoj sudskoj presudi ima pravo na rentu u mjesečnom neto iznosu od 1.606,63 kn na ime razlike plaće koju je tužitelj ostvario radom kod tuženika na adaptiranom radnom mjestu vatrogasca i plaće koju bi ostvario da je radio na poslovima vatrogasca bez ograničenja. Sudska vještakinja Darka Cević u nalazu i mišljenju utvrdila je razliku između tužitelju isplaćene neto rente po pravomoćnoj sudskoj odluci i isplaćene invalidske mirovine, i prosječne neto plaće koju su ostvarili tužitelju usporedni radnici. Iz podataka Tablice 1. proizlazi da je u promatranom razdoblju od 1.1.2019. do 1.6.2019. (list 518 spisa), a od kada se traži povećanje rente, prosječna neto plaća usporednih radnika iznosila 5.108,86 kn neto ili 678,06 eura (više navedeno pod točkom 14.1.1. obrazloženja ove odluke), dok je u tom istom razdoblju tužitelj ostvario prosječnu mirovinu u neto iznosu od 2.058,03 kn ili 273,14 eura mjesečno, a kako to proizlazi iz stupca 9., red 37-41 Tablice 1. Vještava i iz spisu priloženih platnih podataka, a što nadalje znači da je u odnosu na usporedne radnike tužitelj ostvario manji mjesečni iznos od prosječno 3.050,83 kn ili 404,91 eura neto ($5.108,86 \text{ kn} - 2.058,03 \text{ kn} = 3.050,83 \text{ kn}$). Navedeno je sud utvrdio jednostavnim matematičkim izračunom koji je izvršen na temelju podataka iz tablice vještaka i na temelju platnih podataka za usporedne radnike i za tužitelja o invalidskoj mirovini. Kako je tužitelj do sada ostvarivao pravo na rentu u mjesečnom neto iznosu od 1.606,63 kn (213,24 eur), a ne u iznosu od 3.050,83 kn (404,91 eura), a koji iznos predstavlja razliku između prosječne neto plaće koju su ostvarili tužitelju usporedni radnici i razliku prosječne neto invalidske mirovine koju je tužitelj primio s obzirom više nije u radnom odnosu kod tuženika i ne obavlja poslove na adaptiranom radnom mjestu vatrogasca, a uzročno posljedična veza umirovljenjem i otkazom tužitelja nije prekinuta te i kako i dalje postoji odgovornost tuženika za štetu nastalu ozljedom na radu tužitelju u vidu izgubljene zarade, to proizlazi, da su se znatnije promijenile okolnosti koje je Općinski sud u Supetru imao na umu pri donošenju sudske odluke o visini rente jer tužitelj nakon otkaza i umirovljenja ima niže prihode nego li je imao dok je radio na adaptiranom radnom mjestu vatrogasca pa tužitelj ima opravdan razlog za povećanje rente i to u mjesečnom neto iznosu od po 404,91 eura, počevši od 1.6.2019. pa u buduću, sva kako je to tužitelj zatražio, s obvezom tuženika na isplatu rente najkasnije do 20-tog u

mjesecu za tekući mjesec (tijek zatezne kamate tuženik nije osporio) i s obvezom da obroke dospjele do pravomoćnosti ove presude plati odjednom i u roku od 15 dana, zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog obroka pa do isplate, po stopi određenoj u skladu s Zakonom o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 155/23., u tekstu ZOO). Slijedom navedenog, u ovom dijelu tužbeni zahtjev je prihvaćen kao osnovan i odlučeno je kao u izreci presude pod točkom II.

25. Tužitelj točkom I tužbenog zahtjeva traži isplatu razlike između isplaćene neto rente po pravomoćnoj sudskoj odluci i isplaćene invalidske mirovine, i rente koju bi tužitelj trebao ostvariti za razdoblje od 1.1.2016. do 1.6.2019. u ukupnom iznosu od 9.341,96 eura. Međutim, tužitelju je renta u povećanom iznosu priznata ovom sudskom odlukom tek od 1.6.2019. pa tužitelj ne osnovano potražuje naknadu štete u vidu izmakle zarade koja se ogleda u naprijed navedenoj razlici za razdoblje prije 1.6.2019. (retroaktivno), odnosno za razdoblje u kojem je o renti odlučeno pravomoćnom sudskom odlukom i koju je tuženik izvršavao u mjesečnom neto iznosu od po 1.606,63 kn (213,24 eur). Slijedom navedenog u tom dijelu je tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan i odlučeno je kao u izreci presude pod točkom I.

26. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a. Uspjeh tužitelja u konkretnom slučaju valjalo je cijiniti u omjeru od 57,5% (60% osnov + 55% visina = $115 : 2 = 57,5\%$), a uspjeh tuženika u omjeru od 42,5%. Tužitelju nakon prebijanja s omjerom uspjeha tuženika valja priznati 15% od ukupnog troška.

26.1. Tužitelju s obzirom na uspjeh u postupku primjenom odredbi članka 154. st. 2. ZPP-a, u vezi sa člankom 155. ZPP-a pripadaju troškovi određeni primjenom Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 138/23., dalje: Tarife) u skladu s popisanim troškom prema vrijednosti predmeta spora kako slijedi: za sastav tužbe – 250 bodova (Tbr. 7. točka. 1. Tarife), za sastav podnesaka od 2.5.2019., 13.4.2021., 3.12.2021., 15.1.2024. – za svaki 250 bodova (Tbr. 8. točka. 1. Tarife), za zastupanje na ročištima od 16.2.2017., 12.4.2017., 1.6.2017., 29.11.2017., 6.6.2019., 11.11.2019., 2.3.2020., 11.5.2021., 28.2.2023., 8.11.2023., 28.2.2024., 12.9.2024. – za svako 250 bodova (Tbr. 9. točka 1. Tarife), za sastav podnesaka od 15.7.2019., 22.11.2021., 24.1.2024., 17.5.2024. – za svaki 62,5 bodova (Tbr. 8. t. 4. Tarife), za zastupanje na ročištima od 17.9.2019., 26.1.2022. – za svako 62,5 bodova (Tbr. 9. t. 5. Tarife), što zbrojeno daje 4.625 bodova, a pomnoženo sa vrijednošću boda od 2,00 eur (Tbr. 54. Tarife) daje 9.250,00 eura, uvećano za 25% PDV (Tbr. 46. Tarife) daje 11.562,50 eura, od čega tužitelju valja priznati 15% pa se dobije 1.734,38 eura koliko je naloženo tuženiku da isplati tužitelju na ime naknade parničnog troška slijedom čega je odlučeno kao u izreci presude pod točkom III.

26.2. Tužitelju pripadaju i zatražene zakonske zatezne kamate temeljem odredbe članka 29.st.2. ZOO-a koje teku od dana donošenja ove odluke pa do isplate temeljem odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a.

Split, 19. studenog 2024.

sutkinja
mr.sc. Ivana Erceg Čurić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude parnične stranke i umješac imaju pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda.

DNA:

- pun. tužitelja,
- pun. tuženika,
- zz umješaca
- u spis

Dokument je elektronički potpisan:

Ivana Erceg
Čurić

Vrijeme potpisivanja:

19-11-2024
13:03:37

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3631393830363038393334
OU=Signature
S=Erceg Čurić
G=Ivana
CN=Ivana Erceg Čurić

Broj zapisa: 9-3086f-5909d

Kontrolni broj: 075f8-7d137-237a2

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ivana Erceg Ćurić, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 2

13-06-2025

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE

KLASA:

UR. BROJ:

Masa:
129g

04 OFDC 3

Split
11.06.25
17:04:53
21104

3.72

HP Hrvatska

FINA

RC ZAGREB

(u lip predstečajni postupak u)

ULICA GRADA VUKOVARA 70

10 000 ZAGREB